

Kampmann: Det er jo ikke første gang, man i folketinget har drøftet spørgsmålet om oprettelse af en dansk postsparebank. I 1926 blev der endda udarbejdet et lovforslag herom. I 1962 kom planerne frem igen, uden at det dog ved den lejlighed gav anledning til et lovforslag.

Det, der i dag yderligere gør spørgsmålet aktuelt, er den stedse stigende bankkoncentration, som har givet anledning til ængstelse i mange kredse. Sidst har således den konservative folketingsmand Bendix udtrykt sin betænkelighed i en artikel i Information.

Det har altid været i god overensstemmelse også med liberalistisk opfattelse, at man indfører en ny konkurrent på et marked, hvor konkurrencen af den ene eller den anden grund er aftagende. Det er i denne forbindelse karakteristisk, at den borgerlige presse ved straks at hæfte etiketten „statsbank“ på den foreslåede postsparebank har været behagelig fri for at tage stilling til det eventuelt konstruktive i forslaget.

Når det yderligere tages i betragtning, at oprettelsen af en dansk postsparebank formentlig vil betyde en forøget opsparring, bl. a. takket være muligheden for en bedre service, samt at postvæsenet råder over det fornødne tekniske udstyr, der endda står foran en udbygning ved hjælp af elektronisk databehandling, mener jeg, at tungvejende grunde taler for oprettelsen af en dansk postsparebank, og jeg håber, at ministeren vil overveje spørgsmålet alvorligt.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Spørgsmålet om oprettelse af en postsparebank har været drøftet i nogen tid i økonomiudvalget og er i øjeblikket til undersøgelse i økonomiministeriet.

Som hr. Kampmann påpeger, er tanken om etablering af en postsparebank ikke ny, og det kan i og for sig forundre, at der aldrig er blevet etableret en sådan institution her i landet i betragtning af, at næsten alle andre vesteuropæiske lande har en sådan institution. Jeg må også give spørgeren ret i, at tilstedeværelse af en postsparebank måske kunne bidrage til lidt sundere konkurrenceformer på bank- og sparekasseområdet. Jeg kan i denne sammenhæng

minde om, at der i rapporten sidste år om inflationens årsager blev henvist til, at pengeinstitutternes monopolagtige stilling giver dem baggrund for en betydelig indtjening.

En etablering af en postsparebank vil også som følge af postkontoreernes åbnings-tider kunne bidrage til at gøre det lettere for mange lønmodtagere at foretage indskud på en sparekonto.

På den anden side må man ikke være blind for, at det særlig i en situation med høj beskæftigelse kan volde problemer, hvis oprettelse af en postsparebank nødvendigvis gør udvidelse af det offentliges personale og kræver investeringer. Nogle af disse vanskeligheder kan man måske overvinde ved at anvende moderne kontorteknik, men der er i hvert fald tale om et problem, der nærmere må undersøges.

Det samme gælder spørgsmålet om en sådan banks indvirkning på den almindelige udvikling på penge- og kapitalmarkedet. Jeg vil personligt anse det for mest hensigtsmæssigt, om en postsparebank lagde hovedvægten på den langfristede kredit. Postsparebanken kunne så supplere de opkøb på obligationsmarkedet, som i de sidste 6-7 år er sket ved hjælp af postgiromidlerne.

Der er altså endnu en hel række tvivls-spørgsmål omkring etableringen af en dansk postsparebank, og resultatet af drøftelserne i regeringens økonomiudvalg blev derfor, at der måtte ske en nærmere udredning af alle de tekniske og økonomiske problemer. Når resultatet af denne udredning foreligger, vil der forhåbentlig være et godt grundlag for en videre meningsudveksling om dette spørgsmål.

Kampmann: Jeg er glad for økonomiministerens svar og glad for, at udredningen omkring de mangeartede problemer om den danske postsparebank er gået i gang. Jeg håber på, at man, måske ikke i næste folketingssamling, men dog med den nuværende sammensætning af folketinget, kan tage en drøftelse af disse problemer op. Jeg kan altså ikke som hr. Niels Helveg Petersen afslutte med at tilbyde indskud i en dansk postsparebank, men den dag det bliver aktuelt, vil jeg gå rundt i den